

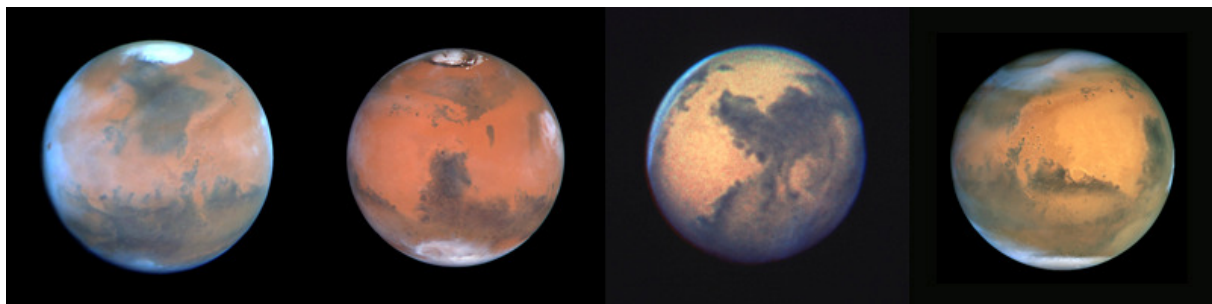

"If I could, I would annex the planets"
[Cecil Rhodes]

De post is oranje, de giro wordt oranje, de planeet Mars was altijd al oranje, of was het meer oranje-rood? Voor wie de vele NASA foto's bekijkt lijkt het soms wel of er maar één kleur bestaat op Mars. Of is er hier een bepaalde vervlakking in het spel? Doelbewuste misleiding wellicht?

Wie goed kijkt naar de talloze foto's van de *rode planeet* vóór de tijd van de eerste marslandingen, moet toegeven dat het wel mee valt met al dat oranje.

Goed, er is veel ijzer aanwezig op Mars, en de reactie met de aanwezige zuurstof maakt het er wat roestiger dan hier op Aarde (al kennen we hier ook uitgestrekte gebieden *à la terra di sienna*). Toch geeft de verre planeet op veel astronomische opnames zoals bijvoorbeeld die met de Hubble telescoop een tamelijk gevarieerd en kleurrijk beeld. Geen reden tot eenzijdige overdrijving...

Vier opnames van Mars met de Hubble telescoop, gemaakt op verschillende data en vanaf zeer uiteenlopende afstanden.
© NASA/STScI

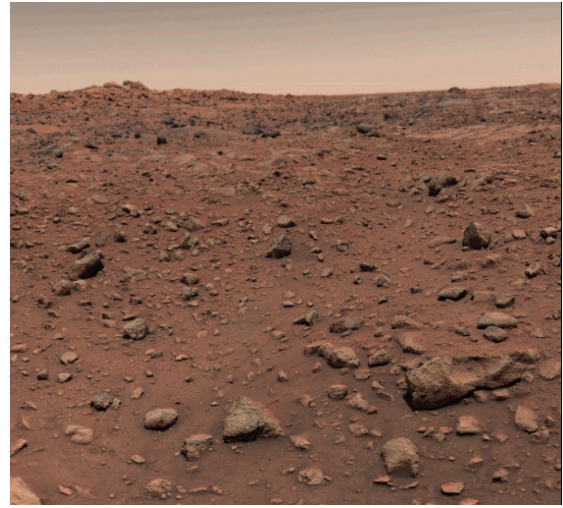
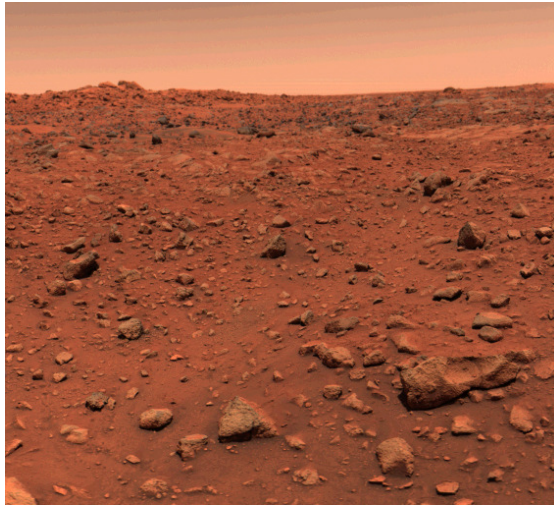
Wat is er aan de hand?

Op 20 juli (...) 1976 landde de Viking op Mars. Voor de eerste maal werden beelden zichtbaar *vanaf* het oppervlak van een andere planeet in ons zonnestelsel. Nu zou het mogelijk zijn een blik te werpen hoe het er werkelijk uit zag in die vreemde wereld, honderden miljoenen kilometers bij ons vandaan. Edoch, het scenario verliep ietwat anders. We werden er allemaal ingeluisd. Hier het verhaal.

Dr. Ron Levin, toenmalig student, assisteerde zijn vader, Dr. Gilbert Levin, wetenschapper bij het JPL (Jet Propulsion Laboratory te Pasadena, Californië) gedurende die onvergelooflijke Viking-zomer. Vader en zoon waren getuige, samen met allerlei opgewonden technici in de hoofd controlekamer van het JPL toen om 2 uur 's middags de eerste historische kleurenfoto binnengeseind werd en op de aanwezige monitors verscheen. Mars in true color!

"The image showed an Arizona-like landscape: blue sky, brownish-red desert soil and gray rocks with green splotches"

Twee uur later is een technicus abrupt bezig om stelselmatig het beeld op alle monitors om te zetten in een uniform oranje-rode lucht en dito landschap. Ron Levin, als jonge student daar gezeten, staart hem ongelovig na. Is het jeugdige onbezonnenheid als Ron na enkele minuten opstaat om het spoor van de technicus in omgekeerde richting te volgen? Stuk voor stuk zet hij de beeldschermen terug in hun oorspronkelijke kleurstelling. Dat gaat natuurlijk zomaar niet en hij krijgt de waarschuwing dat als hij zoiets nog eens flikt *"he'd be thrown out of JPL for good"*.

Eerste Viking-opname van het Mars landschap gezien vanaf de planeet uit 1976.

Links de foto na "calibratie" door de NASA, zoals ze door haar gepresenteerd wordt aan het Aardse publiek.

Rechts heb ik 3 x een kleurfilter toegepast over dezelfde foto, met een dekkingsgraad van 33%. (Cyaan, Groen en Blauw).

Dit is *niet* de sleutel om de beeldmanipulatie te decoderen, maar geef toe dat rechts er heel wat realistischer uitziet dan links, waar zelfs de schaduwen roodbruin zijn. Bijna als door een goedkope zonnebril. © NASA/JPL

Ook Richard Hoagland, -- voormalig wetenschappelijk adviseur o.a. voor CBS News tijdens het Apollo programma en voormalig employée bij NASA,-- herinnert zich dezelfde schok toen het beeld op de monitors omgezet werd in wat hij noemt "een soort *Red Light District*". Hij verwijt zichzelf toen niet meer vragen te hebben gesteld, maar zoals hij het zelf zegt "it was 1976- and we all *trusted* NASA back then". Toch moeten dergelijke gebeurtenissen er toe hebben bijgedragen dat Hoagland nu al vele jaren zeer succesvol *The Enterprise Mission* runt, een onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek naar meer dan 40 jaar NASA-gegevens welke wijzen op de mogelijkheid van archeologische resten op zowel de Maan als Mars.

Out of the blue

"En dan de blauwe hemel: is dat eigenlijk wel zijn echte kleur?"

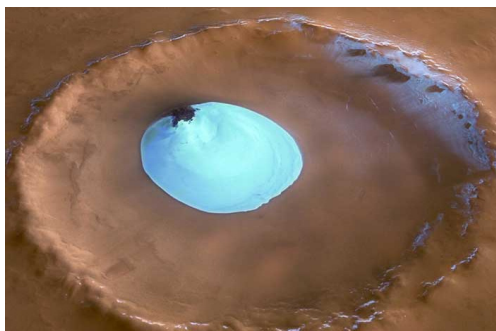
Is de verte waarnaar we staan te turen eigenlijk zonder uiterste einde?"

(Zuang Zi)

Volgens Dr. Ron Levin, -- nu natuurkundige bij MIT--, geven *alle* planeetatmosferen bestaande uit moleculen met vergelijkbare afmetingen een *blauwe* lucht te zien, of het nu de aardse samenstelling, of de meer kooldioxide-atmosfeer van Mars, of de zelfs voornamelijk uit waterstof bestaande atmosferen van Jupiter en Saturnus betreft, *allemaal* produceren zij blauwe luchten indien het zonlicht passeert. Dit fenomeen wordt "Raleigh-scattering" genoemd.

Dr. Philip James van de Universiteit van Toledo verklaarde ten aanzien van het Mars-Pathfinder project in 1997 dat "indien stof de landingsplaats zou verstoren (e.i. door een stofstorm, *WB*), de lucht er roze uit kan zien zoals bij de Viking...anders (gebaseerd op Hubble-opnames), zal Pathfinder waarschijnlijk blauwe luchten met heldere wolken laten zien".

Toen de opnames eenmaal binnen kwamen was het echter weer allemaal van het zelfde laken en pak: everything & all in technicolor red.

Opname van water ijs in een krater. De krater meet zo'n 35 km in doorsnee en is 2 km diep. Het ijs kan geen kooldioxide zijn, want dat zou allemaal verdwenen zijn tegen de tijd dat deze opname gemaakt werd -- late zomer op Mars.

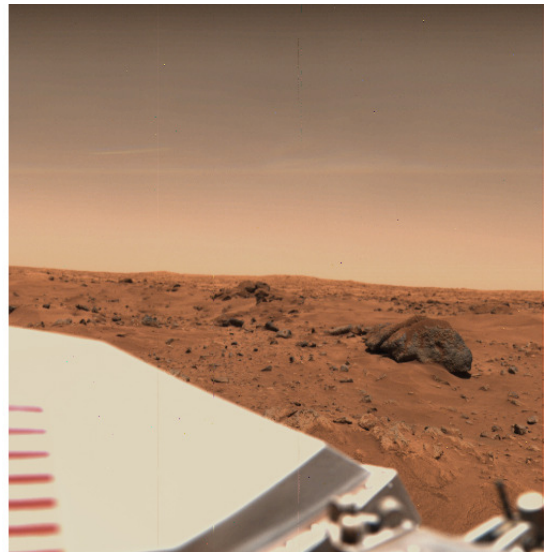
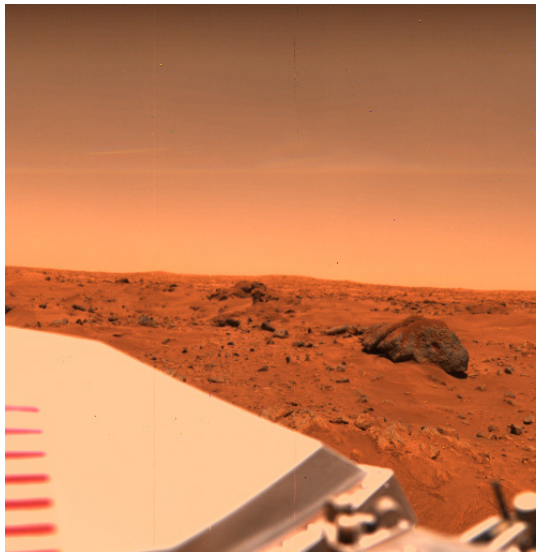
Noot: Waar komt het blauw vandaan, anders dan als reflectie van de lucht, terwijl water zelf geen kleur heeft?

© NASA/ESA/DLR/F U Berlin/G Neukum

Verschillende medewerkers bij JPL, verantwoordelijk voor de kleur kwaliteitscontrole van de beelden, hebben verklaard opdracht te hebben gekregen om de kleur te wijzigen van het originele materiaal. Met andere woorden, opdracht om oorspronkelijk historisch bewijsmateriaal te vernietigen! Heel vreemd, wanneer je bedenkt dat de aanvankelijke reden voor het *switchen* van de monitors van blauw naar oranje toendertijd een “technische fout” heette te zijn.

In 2003 gaat het verhaal weer verder met de drukke Mars exploratie in de vorm van twee rovers: Spirit en Opportunity. Maar ook hier toont NASA niet geheel de juiste geestesgesteldheid en laat wederom een kans schieten om haar “burgers” de feiten zonder stoffige kleurenbril te laten zien. Keith Laney slaagt erin om de sleutel te vinden om het verwarrend filtergebruik van NASA terug om te zetten en de kleuren juist te calibreren.

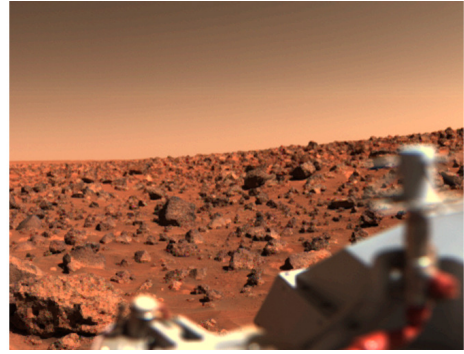
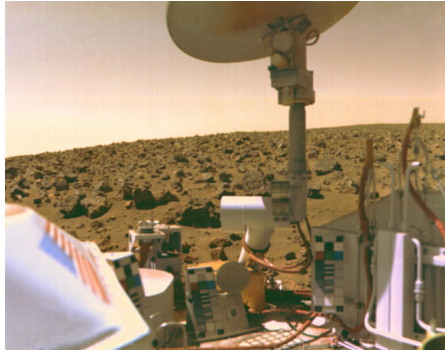
Wat Laney deed, was simpelweg wat kleuren vergelijken van objecten waarvan de kleur bekend is, zoals het blauwe NASA-logo dat op de rovers te zien is. Of de airbags, waarvan aantoonbaar is vastgesteld dat deze een witte kleur hebben. Op de opnames van de Mars-rovers heeft het logo een duidelijk rode gloed en de airbags zijn ..., je raadt het al: oranje.

Links opname van en door Viking 1 in 1976 zoals door NASA gepresenteerd, toen en nog steeds...

Let op de abnormale roodverschuiving in de reflecties en schaduwen op het toestel. Hoewel deze niet geheel verdwenen zijn, ziet de hercodering welke ik rechts toepaste er al weer heel wat leefbaarder uit. (Filter C,G en B, allen 33% dekking)

Helaas is Hoaglands' website niet altijd even inzichtelijk, en lijken de gebruikte afbeeldingen in zijn boek *Dark Mission* soms bedoeld voor lezers met een sterke leesbril. Bedroevender is het hoe uiterst spaarzaam de hoeveelheid beschikbare foto's is -- genomen vanaf het oppervlak van de planeet-- op de website van de NASA zelf. Wel veel leuke propaganda filmpjes en interactieve animaties. Zelfs vandaag de dag nog worden we zoet gehouden met de weinige uitgebreide composiet-opnames van enkele rotsachtige valleien, ook al is het inmiddels druk bevolkt met het nodige tuig op de planeet en sjeezen de rovers Spirit en Opportunity al meerdere jaren rond. Bekend is ook dat de beide Viking ruimtesondes (in 1976) maandenlang kleurenfoto's van het oppervlak maakten. Bezoek aan de website van NASA/JPL levert voor het Viking-project slechts 146 beeldresultaten op, waarvan de allerlaatste foto de beruchte eerste opname van het Mars oppervlak is. Opnames waarbij ook een deel van het ruimtetoestel zelf in beeld komt zijn al helemaal zeldzaam, ik vond er 3. Toch valt direct op dat de reflecties op het toestel zelf een warmtoon (oranje gloed) hebben, die er niet kan zijn! Ook het blauw in de Amerikaanse vlag vertoont op weer andere opnames een veel te hoge concentratie rood. In bovenstaand voorbeeld zie je links de foto zoals door NASA gepresenteerd. Op de rechter foto is met photoshop een cyanfilter, groenfilter en blauwfilter toegepast. Allen met een dekkingsgraad van 33%. (Laat ik maar een ritueel gepast percentage aanhouden, dacht ik zo.) Eens kijken wat er gebeurt. Toch niet onaardig. Hoewel beslist *niet* de sleutel om de NASA beelden te ontmaskeren, geven deze manipulaties m.i. desalniettemin een beeld dat heel wat meer in de goede richting komt van hoe het er werkelijk aan het marsoppervlak uit zou kunnen zien. Kies en vergelijk.

Links: zeldzaam voorbeeld uit het NASA archief van een Viking opname waarbij het “technicolor red” goeddeels afwezig is. Is men hier wellicht vergeten te “calibreren”? De meeste Mars-opnames laten een veel sterker gekleurd beeld zien zoals de twee foto’s rechts. *Uiterst rechts*: duidelijk zichtbaar is de oranje gloed op delen van het ruimtetoestel zelf. Vergelijk ook de kleurtoon in de Stars & Stripes op de linker en middelste foto.

© NASA/JPL

Na decoding zou het oppervlak met iets wat lijkt op een opgedroogde modderpoel er zo uit moeten zien, met groene aanslag op veel steenformaties. Bewerking afkomstig van www.enterprisemission.com

Miraculeuze kleurverandering van de Spirit rover. Commentaar van de NASA bij de linker opname: “Data from the panoramic camera’s green, blue and infrared filters were combined to create this approximate true color image”.

True color?...Ik dacht zo van niet. Rechts het zelfde voertuig nog in de ‘stijgers’ op Aarde.

(Met dank aan Nathan Schoeller en www.enterprisemission.com)

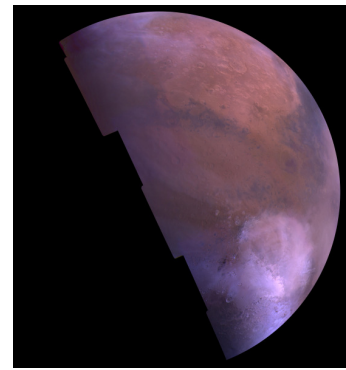
Waar water is, is leven

De ashelling van Mars vertoont in de loop van miljoenen jaren grote variaties die ingrijpende klimaatsveranderingen tot gevolg hebben. Diep uitgesleten beddingen lieten al lang zien dat Mars ooit een heel andere planeet is geweest met een hogere oppervlakte temperatuur en dichtere dampkring.

Het officiële NASA-beeld van Mars als zijnde een barre, ijzig droge planeet stamt nog uit de tijd van de Mariner-4, de eerste Mars-missie uit 1965. Metingen uit die tijd wezen er op dat de atmosfeer te dun zou zijn om water in een vloeibare staat mogelijk te maken. Daarmee zou de kans voor leven op Mars tot de meest onwaarschijnlijke gereduceerd zijn. Inmiddels wordt dat beeld beetje bij beetje bijgesteld, maar met een traagheid die ronduit verdacht is. Inmiddels is bekend dat het gehele zonnestelsel in hoog tempo enorme veranderingen ondergaat en het ook op Mars meer dan een graad warmer is geworden. De atmosfeer van Mars is bezig zich te herstellen.

Bovendien geven al zeer lange tijd observaties van de planeet blijk van een seizoens gebonden “wave of darkening” welke optreedt tijdens het voorjaar op Mars, beginnend bij de polen en lopend richting de evenaar. Deze golf beweegt zich met een snelheid van meer dan 50 km per dag, en zou kunnen worden toegeschreven aan smeltende poolkappen welke water vrijgeven aan de atmosfeer en eenvoudige vegetatie zouden kunnen doen ontwaken. Nieuwe observaties uit 2001 maakten duidelijk dat er grote hoeveelheden water overal op de planeet aanwezig zijn, voornamelijk in de vorm van permafrost. In de bodem en de poolkappen van Mars komt naar schatting 3 miljoen kubieke kilometer ijs voor – genoeg voor een wereldwijde oceaan van 20 meter diep.

Toch publiceerde Richard Hoagland al in 2000 foto's op www.enterprisemission.com waarmee de ontdekking van vloeibaar water – vloeiend over het Marsoppervlak indirect werd aangetoond (MGS image SP2-33806)

Interessant genoeg liet het Viking-onderzoek, helemaal terug in 1976 al zien dat er op Mars reële mogelijkheid van leven aanwezig is. Dit is vrijwel onbekend is, omdat de twee test-proeven naar de mogelijkheid van leven - die met een *positief* resultaat terug kwamen,- door NASA werden geclassificeerd als een ‘mistake’ en een chemische reactie. De betrokken wetenschapper Dr. Gilbert Levin heeft echter altijd volgehouden dat de test positief was *voor leven*, en geen een of andere chemische interactie was.

De witte vlekjes midden op de foto: sporen van ijs (water!) direct onder het zand.

© NASA/JPL

Zijn zaak wordt gesteund door de vondst van micro-fossielen in een meteoriet van Mars uit 1996. Dr. Levin wees er tevens herhaaldelijk op dat water wel degelijk in vloeibare staat kan worden vastgehouden door Mars.

Foto rechts: het witte kruis geeft de landingsplaats aan van Spirit in de Gusev krater (2004)

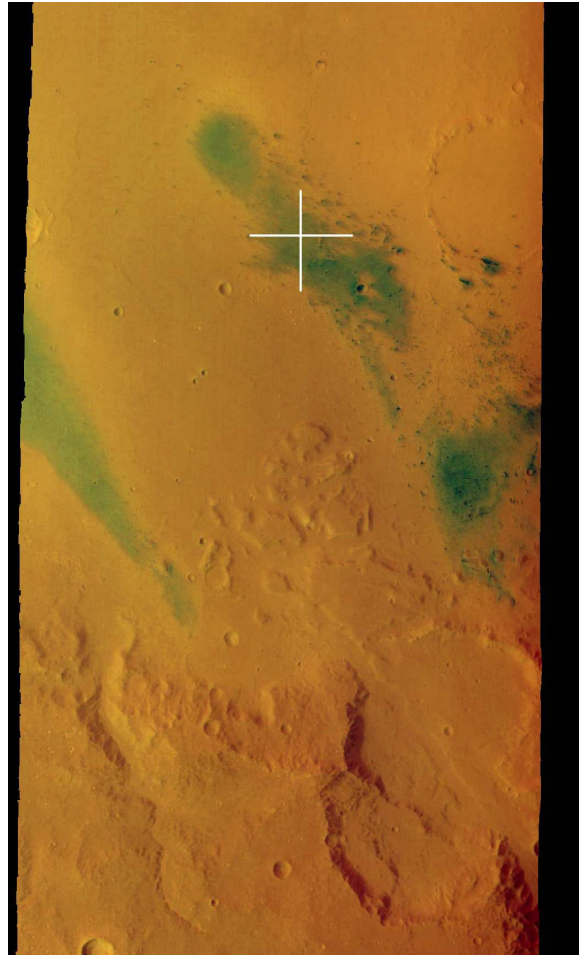
Waarom op de Duitse website deze foto onmiddellijk na verschijnen werd “gecalibreerd” tot een homogeen sepia, terwijl op de officiële ESA-site bovenstaande kleursetting overeind bleef, roept serieuze vragen op over de openheid van informatie.

ESA plaatste daarop vervolgens wel het bijschrift: “Note the green coloring is an effect of image processing” (...)

Inmiddels begint het steeds drukker te worden op Mars. Slechts twee weken nadat de rovers Spirit en Opportunity in de Gusev Krater arriveerden, begin januari 2004, slaagde ESA’s *Mars Express* er in het gebied in hoge resolutie te fotograferen. In kleur wel te verstaan. Want tot die tijd hadden zowel de Viking als de Global Surveyor het gebied slechts in zwart-wit laten zien. Wat aanvankelijk zichtbaar was als donkere plekken, bleken nu uitgestrekte *groene* delen te zijn!

Onmiddellijk na de oorspronkelijke verklaring dat hier *mogelijk* sprake zou kunnen zijn van vegetatie, werd de foto op de website van de Duitse ruimtevaart afdeling op een vreemde wijze “gecalibreerd” tot een homogeen sepia waar geen groen meer op terug te vinden is.

Op de officiële ESA site werd een toevoeging geplaatst: “Note the green coloring is an effect of image processing”. Hier bleef de foto wel in zijn oorspronkelijke kleursetting staan. Waarom op de andere website de foto dan zo nodig direct “gecalibreerd” moest worden blijft op z’n minst uiterst bizar.

Astrobioloog Chandra Wickramasinghe stelt medio 2008 onomwonden dat er wel degelijk leven op Mars is, maar dat NASA om politieke redenen de informatie achterhoudt.

“The discovery of liquid water on Mars combined with earlier discoveries of organic substances in a meteorite that came from Mars, and also methane in the Martian atmosphere all point to the existence of life – contemporary life – on the Red planet”. (...)

“I am not speaking of fossilized life but contemporary life”.

‘Life on Mars’, 2008, (Uit de serie: “A Clearer Conception of Vision”)

lambdaprint / aluminium, 112 x 84 cm. © Wido Blokland

De grenzeloze begeerte-krachten in deze wereld, met hun grenzeloze vernietigingsdrang, kennen soms een duidelijk gezicht, zoals in de bovenaan dit artikel geciteerde uitspraak van Cecil Rhodes tot uitdrukking komt. Slechts één van de oude kopstukken zagezegd, waar een interessante hoeveelheid namen aan zou kunnen worden toegevoegd. Minder bekend is dat dergelijke machtsfiguren al vele eeuwen lang zeer goed georganiseerd en gestructureerd zijn in de vorm van vele geheime genootschappen en loges.

(zie o.a. A. Sutton: *Wallstreet and the Bolshevik Revolution*, 1993 en C. Quigley: *Tragedy and Hope. A History of The World in our Time*, 1974 of het recentere *De Bilderberg Conferentie* van D. Estulin, 2006 en A. von Retyi: *Skull & Bones*)

Deze illustere clubs bewegen zich niet slechts op de achtergrond, maar reiken tot in de verste hoeken van de maatschappij, vaak in vorm van *foundations* of zelfs *space-administrations*. De een met een nóg altruïstischer voorhoofd dan de ander. Zo blijken er voor wie zoekt nogal wat lijnen bloot te komen tussen schier uiteenlopende zaken. Dat er een alliteratie doorklinkt tussen NAZI en NASA berust helaas niet op louter toeval. Ook de vrijmetselarij (*Freemasons*) doet mee, en plantte haar eigen vlag met daarop de tekst “supreme council 33o” op de maan welke later ritueel werd overhandigd op het witte huis.

Ook al zijn van de ruim 18.000 werknemers bij de NASA de meesten zich van geen kwaad bewust, en ook al metselen de meeste vrijmetselaars geheel onschuldig en onwetend aan een van hun eerste drie graden, wat er achter de top van hun organisaties schuil gaat blijft zorgvuldig verborgen. Die bal gaat langzamerhand steeds moeilijker op.

Al in de jaren dertig zijn er intensieve contacten tussen Allan Dulles, topman van de CIA en Adolf Hitler. Wallstreet financierde ten tijde van haar zgn. isolationistische politiek het nazi-regime gedurende WOII. Na de oorlog volgt *Operation Paperclip* waarbij meer dan 600 nazi's worden geïmporteerd door de V.S., waaronder Werner Von Braun met zijn team wetenschappers welke aan de basis stonden van het Apollo project.

Foto: Werner Von Braun in 1958, Marshall TV

Hij werd, -samen met nog zo'n 90 anderen op hoge functies -, geïnstalleerd als hoofd van het onderzoeksprogramma. Was *Lebensraum* niet een van de slogans uit een nog vrij recente geschiedenis? Ook al koste dat bij de constructie van de V-1 en V-2 tijdens de oorlog op raketbasis Peenemunde aan meer dan 20.000 mensen het leven.

De NASA is een militaire organisatie waarvan 90% van haar activiteiten geheim (lees: *militair*) zijn en waarvan niemand ooit iets te zien krijgt. Dat de overige 10% ook niet altijd even helder en ongefilterd naar buiten komt moge inmiddels duidelijk zijn. Iets van het vreemde gedrag dat de NASA vertoont moge eveneens blijken uit het zgn. *Brookings Report* uit 1959, dus direct na haar oprichting. De Brookings Institution vormde een van de *think- tanks* waarvan er inmiddels al zovelen bekend zijn en waar de werkelijke geschiedenis wordt geschreven, ver weg van onnozele historici en gewone burgers (e.i: *bewoners onder aan de burcht*). In dit rapport valt het volgende te lezen: “While face-to-face meetings with it (buitenaards leven) will not occur within the next 20 years (unless its technology is more advanced than ours, qualifying to visit earth), artifacts left at some point in time by these life forms might possibly be discovered through our (NASA's) space activities on the Moon, Mars or Venus”.

To be continued...

Links / literatuur:

Richard C. Hoagland & Mike Bara: Dark Mission –The Secret History of NASA, 2006

Richard C. Hoagland: The Monuments on Mars

www.enterprisemission.com

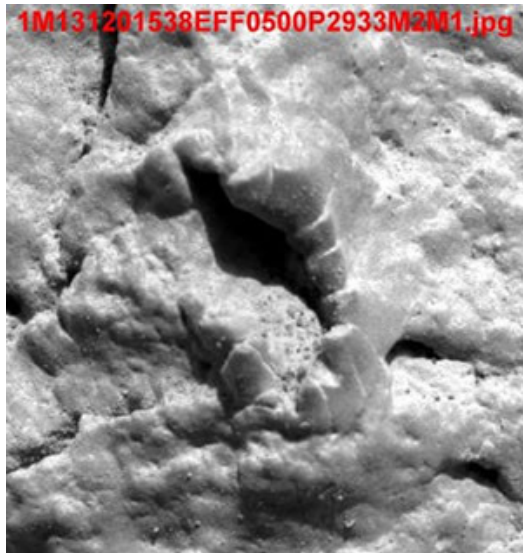
www.darkmission.net

www.projectcamelot.org/richard_hoagland.html

www.hq.nasa.gov

J. Keith: Mind control and UFO's, casebook on alternative 3, 1999.

M.Carlotto: Fascination Mars

Zwart-wit versie van waarschijnlijk belangrijke fossiele vondst (Crinoid) welke kort daarna door de rover (wat een naam ook!) ter plekke per ongeluk (...) werd vernietigd en kon zodoende niet door bijv. paleontologen verder worden onderzocht.

Foutje? Bedankt!

© NASA/JPL